

Flama del Canigó 2017

La cultura catalana té en la simbologia dels focs de sant Joan el desig ardent de trencar la fosca de totes les nits.

La realitat dels Països Catalans vol unir els pobles de parla catalana en la tasca de construir la pau i d'agermanar a tots, grans i joves, en l'anhel de donar-se les mans en senyal de mútua llibertat.

El foc de la flama del Canigó convertit aquí a Montserrat, gràcies als atletes igualadins, en foguera lluminosa als peus de la Moreneta de tots els catalans, vol escampar un any més, i aquest no és un any qualsevol, tres guspises capaces de revifar les cendres de tot cansament o desànim:

La primera guspisa, humil però potent, és **l'amor** entre els germans que ens fa més forts davant les adversitats perquè ens fa més nobles com a persones.

La segona és la guspisa transmissora de sentit, la guspisa de **la història** que, llegint les pàgines de la Catalunya Vella, troba en el senyal de la creu i en la llengua catalana la seva pròpia fesomia enmig, ja llavors, d'un món multicultural, multilingüístic i plurirreligiós.

La tercera guspisa, impetuosa i gran, és **el coratge** d'elegir per anar a millor, de decidir per justícia, de tirar endavant per responsabilitat, d'assolir una llibertat lliure de tota esclavitud antiga o nova, d'assolir una pau més enllà del que els pactes polítics poden donar.

Aquesta és la feina de tota la ciutadania, és la pau que els monjos desitgem per a tots els pobles, i anhelem des del fons del cor per la Catalunya d'aquest present tan mogut que vivim.

Aquest treball no exclou la festa que anticipa la plenitud de la realitat que esperem, comencem a fer-la doncs visible amb la joia dels cants i de la sardana, compartint, amb fraternitat, la coca i el vi bo.

P. Joan M. Mayol, osb,
Rector del Santuari